

— 4 —

Ni peurvuya , Canerien , a vepris ar c'hafe
 Ze so cos ma reprenomp ar merc'het ha grague ;
 Ar Güin , pa er c'hemerer gant moderation ,
 A ro courach d'ur C'haner da gana ur Chanson.

Poent e cavàn finissa , amplic em eus comzet :
 Efit ar seurt a guerfot , me ne sourciàm qet ;
 Efit Güin , efit Cafe , Liqueur pe Odevi ,
 Mes dioüalit absolu do gavet fachiri. FIN.

CHANSON NEVEZ.

Me meus choaset ur Vestrez a Escopti Treguer ,
 Ar vrava crouadures formet gant va Zalver ;
 Ia , ne zeus nemert-bi dindan ar firmamant ,
 A guement a vez crouet herves va Zantimant.

Me zo ur C'hloarec yaouanc o poursu va studi ,
 Am eus lezet va leoriou , laqet em fantasi .
 Da garet ur femelen . fleuren an oll merc'het ,
 Un objet fur ha parfet , gant an oll admirer.

Qenta m'am boe an enor , va Mestres , d'ho quelet ,
 E voa e Bêret Plunet goude an Ofern-Bred :
 Enø tre e rémerqis ho craç hac ho fêçon ,
 Ho genet , hac ho speret , hac ho perfection.

Ho taoulagad a verve evel an eol ardant ,
 Ho tiou jot ru , ho tal guen evel un diamant ,
 Ma teuis da lavaret em c'halon , em speret ,
 E voach'un Æl evurus eus an en disqennet.

O cessit , Cloarec yaouanq , ô cessit da barlant !
 Goneet hoc'h eus va c'halon gant ho comzou charmant ;
 Goneet hoc'h eus ar victor , ha me a vo qiriec
 D'ho caret a vir galon gant enor ha respect.

— 5 —

Un de voan o pourmeni gant ur galon gontant,
O sònjal em Mestrezic, un objet excelant,
Pa glêvis aziouc'h va fenn ur voez o lavaret :
Ret è servicha Doue, lest ho moya caret.

O pebes moez a glevàn, va Doue-oll-buissant,
Pehini drompl va speret ha va ententamant,
O prononç dìn un arret a separation,
O Doue, pebes glac'har ha desolation !

Muya tra am gra nec'het hac a ra chagrin dìn,
Eo clevet al lapousset o cana a us dìn,
Ma laront dìn a ur voez : heuillomp ar Chloarec qez,
Ha tachomp d'e gonsoli betec ti e vestres.

Venus, Mam da Gupidon, Roue ar Bayanet,
Pehini a zistruje an infideliqet,
A bedàn da scuill varnon pep sort punition,
Mar manqàn-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dê Doue a gommand, Cloarec, oboisset,
N'en n'eus netra refusabl da Redemptor ar bed ;
Bremàn me a vel patant caret zo dinatur,
Carout hep beza caret a zo displijadur.

Bonjour déc'h, va Mestrezic, bonjour dec'h a laràn;
Cetu me deut d'ho quelet vit ar vech diveàn,
Da brônonç déc'h un arret a separation,
Nemedoc'h am soulachfe, ranna rai va c'halon.

Autrou Doue, ya Doue! petra rìn-me bremâ,
Dilezet gant ar bed oll, gant va douç da guenta !
Bremàn me a renq ober evel an dursunel,
Pa ve collet ganti he far, en em les da vervel.

FIN.